

a kad se Dubrovnik podvrgao njegovoj vrhovnoj vlasti, onda su i Dubrovčani osjetili posljedice toga neprijateljstva. Tada je vladao Srbijom sin Stefana Dušana, Stefan Uroš IV., veoma slab vladar. Za vrijeme njegova vladanja preoteče maha po carstvu moćni namjesnici i velikaši. Jedan je od tih bio siloviti knez Vojislav Vojnović, namjesnik Konavala, Trebinja, Gacka, Drine, Sjenice i t. d. On je bio dubrovački susjed, a car mu je Uroš dao titul i zahumskog kneza. On je već g. 1358. stao uznemirivati Dubrovčane ističući svoje pravo na Ston kao glavno mjesto Zahumlja. Među njima je bilo razmirica i kroz g. 1359. i 1360., no osobito je žestoka borba počela g. 1361., kad je kralj Ludovik ponovo stao spremati vojsku protiv Srbije. Dakako i sad je Ston najviše ugrožen. Dubrovčani traže i dobivaju pomoć od hrvatskog bana, koji im šalje pomoćnu vojsku u Ston. Eto za vrijeme ovih borba Dubrovčani šalju 7. listopada g. 1361. poslanika Laurencija de Bodaza, da traži od Korčulana pomoć od 50 ljudi za vojsku, koja će ići na obranu Stona; oni će ići na trošak republike, a imaju biti ustupljeni do 15. listopada. Dakle eto, ovom se prigodom poziva Dubrovnik na staro prijateljstvo i na zajedničko podložništvo ugarsko-hrvatskom kralju.¹³ Nije nam poznato, da li su Korčulani poslali tu pomoć. God. 1362. došlo je napokon do mira između Vojnovića i Dubrovčana.¹⁴ Petnaest godina kasnije postupaju Dubrovčani neprijateljski, valjda u svrhu kakve trgovačke represalije, protiv jedne korčulanske lađe. Imamo instrukciju od 2. travnja g. 1375., upravljenu »Unuce de Matessa«, dubrovačkom sindiku u Drijevu, u kojoj se on potanko izvješćuje, kako ima sa dubrovačkom flotom, koja će stignuti tamo, navaliti na dvije korčulanske i kotorske lađe, koje krcaju žito u Drijevu; ta navala ima biti, kad se napune žitom, a treba ih uhvatiti i poslati u Dubrovnik. To spomenusmo mimogred, da se vidi, kako barem g. 1375. nije bio Dubrovnik u dobrim odnošajima s Korčulom.¹⁵

Knezovi Korčule u doba Ludovika. Poslije zađarskog mira dao se je Ludovik na uređivanje prilika u Dalmaciji. Imao je među ostalim obnoviti hrvatsku mornaricu, a tom se mišlju on već bavio

¹³ Gelcich-Thaloczy: *Diplomatarium relationum reipublice Ragusanae cum regno Hungarie* p. 33; *Monumenta Ragusina* III, p. 128; *Codex diplomaticus XIII* p. 180; Tadić: *Pisma i uputstva dubrovačke republike I.* p. 69.

¹⁴ O ovim borbama piše Jireček-Radonić: *Istorija Srba I.* p. 312—313 i opširnije Gruber: *op. cit.* (Rad Jug. akademije 166 i 168 passim).

¹⁵ *Monumenta ragusina IV*, p. 146—147; Tadić: *op. cit.* p. 302—303; *Codex diplomaticus (Jug. akademija) XV* p. 114—115.